

מסורת הש"ס

(א) נדרים מח. (ב) רש"ל.
(ג) סוטה כח. (ד) "ע"י סנהדרין
י"א. שרש"ל מוחק. (ה)
(ו) פירוש ויחא יחא. רש"ל.
(ז) [מעילס י"א]. (ח) [פולמוס
כמנן ש"י. רש"ל]. (ט) [דף
מח.].

הגהות הב"ח

(א) גב' בן פחיאל (ממקרא)
מלי סבר) תלמי וי"ב פ"ח
יבן פ"י רש"י והוא סבר:
(ב) תוס' ד"ה כל וכו' וקאמר
כ"י מתנין:

מוסף רשי

[illegible]

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

חל וה"ג כיון שעברת על
יה אינה חזרה כי התם
מיהו לא דמו דהתם פריש
אבי ויאכל צו אכל הכא

ואם לאו אי אתה יכול להוציא מה שהחזרתי
אמר הטיח עלי בן עזיאל הטיח עלי בן
עזיאל⁶ מעיקרא מאי סבר משום מעשה
רבית חורון דתנן⁶ מעשה בבית חורון
הנאחר שהיה אביו מודר הימנו הנאחר
היהה משיא בנו ואמר לחבירו הרי חצר
בסעודה נתנין לך כמתנה ואינן לפקר
אלא כדי⁹ שיבא אבא ויאכל עמנו בסעודה
אמר לו אם שלי הן הרי הן מוקדשין
לשמים אמר לו לא נתתי לך את שלי
שתקדשם לשמים אמר לו לא נתתי לך
שלא שלך אלא שתהא אתה ואבך אוכלין
ושותין ומרצין זה לזה ויהא עון תלוי
בכראשו אמרו חכמים *כל מתנה שאינה
ששם הקדישה מוקדשת אינה מתנה: *תנו
רבנן שמונים תלמידים היו לו להלל הוקן
שלשים מהן ראויים שתשרה עליהן שכנה
יכמשה רבינו שלשים מהן ראויים שתעמוד
עליהן חמה כיהושע בן נון עשרים בינונים
גדול שבכולן יונתן בן עוזיאל קטן שבכולן
רבן יוחנן בן כוכבי אמרו עליו עמל רבן יוחנן

בל סתנה שאינה שאם הקדישה מוקדשת בו, ואם מאמר דאמר לקמן בפירקין (דף קנ:) הא לך ארמונא במתנה ע"מ שחמוריו לי החזירו יא אע"פ שלא היה יכול להקדישו דכיון דאמר לי מידי דחוי לי קאמר כדקאמר לקמן ויש לומר דהסם יכול להקדישו כל זמן

ל האכ לא היה יכול להקדישו כלל
י"י נראה דלג מליג ממנה בקדש
ופלו מיני יכול להקדיש אריא ממנה
א"י כי מן המנה שצאה כ"י
נמר שגדושה בחמ שלג נחנה אלג
מ שאלג אצ"י ולג דוקא נקט
וס להקדיש אינה מקודשת שהרי
היה יכול לעשות ממנה כלום וס'
היה כלל אלג ע"מ שאלג אצ"י
ואמר"י בגדרים (דף מח.) לחד
נזל דקדושתו מוכחמ עליו ולג הקט
נזל דקדושתו אלג משום דמשה היה
כ"י להקדוש לינשג דמרס (הסמ"ק)
וס דיתור אסור בגזיר דהנזל
עלמא אע"פ שא"י יכול להקדישה
וא ממנה וכן משמע בגירושמי
ואמר אהייד דכל ממנה שצ"ה
וס הקדישה כ"י ר' יצ"ה
נחמ א"ן אלס נטן ממנה לחצירו
ממ שלג יקדישה כ"י וקאמר
בנחמ"י כל ממנה שה"ה
עשה בית חרין שיתיה כ"י
ערמא אינה ממנה:

זקרא ומשנה גמרא הלכות ואגדות וקדוקי תורה
וחמורין וגזרות שוות ותקופות וגמטריאות ומשלות
לים שיחת שדים ושיחת דקלים ושיחת מלאכי
קמן דבר גדול מעשה מרכבה ודבר קמן היות דאבי
ר' ילהנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא וכי מאחר
שבכולם על אחת כמה וכמה אמרו עליו על יונתן בן
וסק בתורה כל עוף שפורח עליו נשרף: **מתני'** יהאומר
אינו נאמן יוטיול עמו בחלקו מת יחזרו נכסים
ממקום אחר יירשו אחיו עמו: **גמ'** זה בני נאמן למאי
ה אמר שמואל לירשו יולפמוד את אשתו מה היבום
לירשו

דקדקני כל מתנה שאניה כו': ויבא עון חלוו כו': שעל ידי שאני
עבריתו אלא יחל (במדרש ל): הכי גרסינן אמרו חכמים כל מתנה שאניה
טובה בה מתנה מוקדשת אם הקדישה אינה מתנה הולל וגילה
נכסיו ליהנות כיון שאל היה צנו אלא כשרה ע"מ שאל יחזור
הכל אחר יתפוק: ראשון שפסדה: שני שאל שטן הדור גורם ואל
קאן כל בנמסכה ע"י (דף סה.) חלל (דברים ב.) חלל (יהושע ב.) אלא משום דאין
שטן מפרשין עינין לא שט כו' חסור מתחסר כו': הילכזה.
ד רבה: דקדוקי תורה. וי"ו דזהו לכל הטמא (ויקרא יא.) דמריבין
לדי יד יסור תורה: וקלים ודמיה: שאלד כן מעלמ: גיורוס שוות.
וימסריראות. כנון אנכי (שמות כ.) אלא נפשי כחבית יביט ירט (במדרש כ.)
יד דברי תורה דכחבי (קהל יב.) תקן משלים הרבה וכחבי להבין
ומיע לפרושה: ושיחא דקלים. שני אנכי אדם גיילי: לדבר על הקלים
להשיעם: מעשה מרכב. שיחאקאל: הויות דאני ורכב.
ובל כן להא כי אורחיתוס מלאים כל עוב דברי תורה ומהמה:
ד יוחר: מתנא' האומר זה בני נתמן. בגמרא מפרש למאי
הוה דמפרש בגמרא (קהל): וישול עמו בחלקו. כנון אם שנים הן
לא שדה וממלה ונותן זה ההעיד על אחיו הספק שווא אחיו החלי
מן השלם ומאי האומר: שמי לו מחלקן קאן קי יתו אחרי ביד
מן מחלקן: הילכזה. כלומר למי ענשם לו אבל שאר אחרי ביד
ק מחביו אותה טלו לכס שהרי לא מחל לכס חלקו ואחתי עד
ס אני אירש חלקי שמתני לו כמו כן דמאניו כולט שזין בנחלתו:
יירשו אחיו של מעיד עמו דהא קא מנדי להו שאחיהם הוא: גמ'
ליירו

: יירשנו אחיו עמו עם זה שהודרה בו שהוא אחיהן הואיל והוא מודה שאחיהן היה: למאי הלכתא.

עין משפט
גר מצודה

קב"ב א מ"י פ"ו מהלכות
דברים ה' זו קמ"ב
לח"י רמ"ב טושי"ט ויד"ס
רמ"ב קמ"ט
קב"ב ב מ"י פ"ד מהל'
מהלכות ה' א קמ"ב
פשי"ט טושי"ט ורמ"ב פ'
רמ"ב קמ"א
קב"ב ג מ"י פ"ג מהל'
זמנ"ט טושי"ט
מ"י פ"ג רמ"ב קמ"ב
קב"ב ד מ"י פ"ב מהלכות
יט"ט ה' א קמ"ב פשי"ט
נ"א טושי"ט ורמ"ב פ' קמ"
קמ"א ו:

תורה אור השלם

1. להגדיל את המסלול
ואצטרף אל המלא:
משלי ח כא

רבינו גרשום

[illegible]